

ע"פ 8616/19 - משה חברוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8616/19

לפני: כבוד הרשמת שרית עבדיאן

המערער: משה חברוני

נגד

המשיב: מדינת ישראל

**בקשה למחיקה על הסף; תשובה לבקשה למחיקה
הערעור על הסף מיום 16.2.2020; הודעה
מטעם המערער מיום 8.3.2020; הודעה מטעם
המשיבה מיום 8.3.2020**

תאריך הדיון: ח' באדר התש"ף (4.3.2020).

בשם המערער: עו"ד דוד פורר; עו"ד אמיר אבני; עו"ד שחר קפוושה

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

פסק-דין

1. האם נאשם שזוכה בדין רשאי להגיש ערעור על פסק הדין המזכה? זו השאלה הטעונה הכרעה בגדרי ההליך שבכותרת.

2. נגד המערער הוגש כתב אישום אשר ייחס לו ביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין ומרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין. בפסק דינו מיום 11.11.2019 זיכה בית המשפט המחוזי את המערער מכל האישומים שיוחסו לו וזאת "מחמת הספק".

3. המערער הגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, הוא הערעור דן, ובו עתר לזיכוי "מוחלט" מן העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. המשיבה, מצידה, הגישה בקשה למחיקת הערעור על הסף בטענה כי המערער אינו רשאי להגיש ערעור על פסק דין מזכה. המערער, בתשובה, טען כי יש לאפשר לו לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי וזאת, בין השאר, נוכח המשמעות שיכולה להיות לטעמי הזיכוי על תביעת פיצויים עתידית שבדעתו להגיש לפי סעיף 80 לחוק העונשין. עוד נטען, כי בבית משפט זה לא ניתנה הלכה בהרכב של שלושה (להבדיל מהחלטה ב"דן יחיד") המורה כי לא ניתן להגיש ערעור על פסק דין המורה על זיכוי של נאשם.

4. ביום 4.3.2020 נערך לפניי דיון בבקשה למחיקת הערעור על הסף וביום 8.3.2020 הצדדים הגישו השלמת טיעון בכתב.

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל דעה כי אכן, כפי שטוענת המשיבה, לא ניתן להגיש ערעור על פסק דין המורה על זיכוי. מטעם זה, יש להורות על מחיקתו של ההליך שבכותרת על הסף.

6. לא אחת נקבע בבית משפט זה כי נאשם שזוכה בדיון אינו רשאי לערער על טיב זיכוי, וזאת משום ש"משמעותו של זיכוי מחמת הספק זהה למשמעותו של זיכוי מוחלט" (ראו: רע"פ 1568/99 גלעד נ' מדינת ישראל (25.5.1999)). כך, למשל, קבע כבוד השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן:

"המבקש מעלה שאלה אשר נידונה בפני בית משפט זה מספר פעמים וההלכה בנושא זה הינה עקבית וחד משמעית - אין להתיר ערעור על זיכוי מחמת הספק [...] הטעם לכך הוא כי אין על נמקא מינה משפטית בין סוגי הזיכויים" (ראו: רע"פ 6034/07 אוריאל נ' מדינת ישראל (8.11.2007) (להלן: עניין אוריאל)).

ברוח דברים אלה קבעה המשנה לנשיא (כתוארה אז) מ' נאור, כי דינו של ערעור שהוגש על פסק דין מזכה הוא דחייה. ובלשונה:

"בצדק קבע בית המשפט המחוזי כי המבקש, אשר זוכה בדיון אינו יכול לערער על הכרעת הדין המזכה אותו (ראו והשוו: רע"פ 6034/07 אוריאל נ' מדינת ישראל (8.11.2007); רע"פ 1568/99 גלעד נ' מדינת ישראל (25.5.1999)). די היה בכך כדי לדחות את ערעורו של המבקש וקול וחומר את בקשת רשות הערעור" (ראו: רע"פ 3655/12 צדקה נ' עירייתבארשבע, פסקה 4 (18.7.2012) [ההדגשה לא במקור - ש.ע.]).

ראו עוד: רע"פ 89/89 אשר נ' מדינת ישראל (8.8.1989); רע"פ 3226/00 זגורין נ' מדינת ישראל (7.5.2000); רע"פ 4178/07 דהאן נ' מדינת ישראל (16.5.2007); רע"פ 548/20 לבנ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.1.2020) (להלן: עמוד 2

עניין לב).

7. זאת ועוד, בפסיקה הובהר כי אין בסוגיה של פסיקת הוצאותיו של נאשם לפי סעיף 80 לחוק העונשין כדי להקנות זכות ערעור על פסק הדין המזכה, וזאת משום שטיב הזיכוי הוא רק שיקול אחד מבין רבים שיש לשקול בגדרי בקשה זו ובהתחשב בכך שעלהחלטתביתהמשפטבעניןהוצאותניתןלערעורכאמורבסעיף 80(ג) לחוקהעונשין (ראו: עניין אוריאל; עניין לב, בפסקה 8).

8. המסקנה העולה מהאמור לעיל היא כי המערער אינו רשאי להגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי המורה על זיכוי מן האישומים שיוחסו לו. יחד עם זאת, וכפי שצינתי בדיון שנערך לפניי במעמד הצדדים, חככתי בדעתי באשר לשאלת קיומה של סמכות לבית המשפט, ובפרט לרשמיו, להורות על מחיקה על הסף של ערעור שהוגש על זיכוי (זאת, נוכח הוראות סעיף 213 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). לאחר ששקלתי בדבר, הגעתי לכלל דעה כי לפי פסיקתו של בית משפט זה לא עומדת לנאשם מלכתחילהאפשרות להגיש ערעור על זיכוי, כך שהליך שכזה כלל לא היה צריך להתקבל למרשם. המסקנה הנובעת מכך היא כי יש בידי סמכות להורות על מחיקתו של ההליך כאילו לא התקבל למרשם (ראו והשוו: בש"פ 2567/19 כמאלנ' פרקליטותמדינה(14.4.2019), ערעור על החלטה זו נדחה בבש"פ 3027/19 כמאלנ' פרקליטותמדינה(11.6.2019)), וכך אני מורה.

9. למען הסר ספק אציין כי לא ראיתי להיעתר לבקשתו החלופית של המערער לתיקון הודעת הערעור כך שיתווסף לה "סעד חלופי של תיקון כתב האישום", זאת משום שאין בתיקון זה כדי לשוות תוחלת להליך בהתחשב באמור לעיל (למבחנים באשר לבחינת בקשה לתיקון הודעת ערעור בהליך פלילי ראו: ע"פ 6483/18 בנימין' בנימין(5.5.2019)). בנוסף אבהיר כי אין בהחלטתי זו כדי להביע כל דעה באשר לטענות המערער לגופו של עניין ובפרט באשר לטענותיו בדבר כשלים לכאורה בניהול ההליך בבית המשפט המחוזי.

10. אשר על כן, אני מורה על מחיקת ההליך שבכותרת. ממילא, הדיון הקבוע ביום 1.4.2020 – מבוטל.

החלטתי זו תובא לידיעת המזכירה הראשית אשר תדאג ליישום מתאים שלה, וכן תובא לידיעת יומן בית המשפט לאלתר.

ניתן היום, י"ט באדר התש"ף (15.3.2020).

שרית עבדיאן
ר ש מ ת